

KNOCKE

DORP en BADPLAATS

in het begin van de

20e eeuw

In 1900 was Theofiel Dhoore burgemeester van 2022 inwoners. In het gemeentebestuur zetelden naast schepenen Paul Parmentier en A. Van Hecke de raadsleden L. Bonte, Jacobus Fincen, Frans Beyne, Leonard Tavernier en Pieter Vermeire met secretaris L. Du Bois. Veldwachter was August De Cock (einde 1900 overleden) en opgevolgd door Casimir De Bruecker, met Florimond Jacobs als agent.

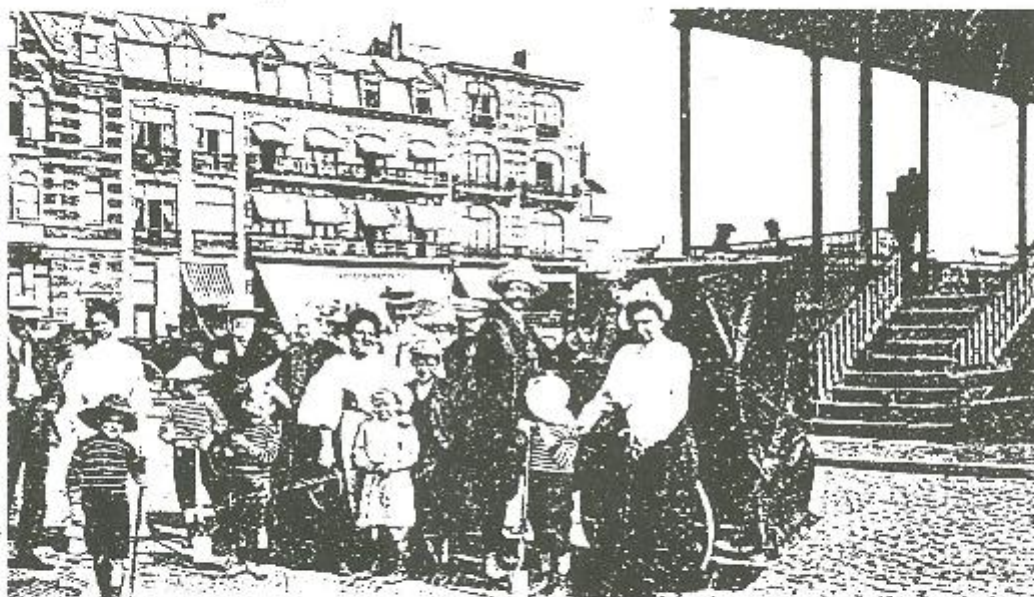
Op 6 januari 1900 was Amaury Leber te Knocke de eerstgeborene van de 20e eeuw, zoon van Bruggeling Leopold en Celestina Pauwaert. De eerste Knokkenaarster was Irma Dhondt op 8 januari, dochter van Victor en Mathilde (ook een Dhondt) uit de Smedenstraat.

Met veel illustratie uit de prentkaartenverzameling van *Cnoc is ler* krijgen we dorp en badplaats van het begin van de eeuw weer voor ogen.

PARMENTIER GEHULDIGD

1900

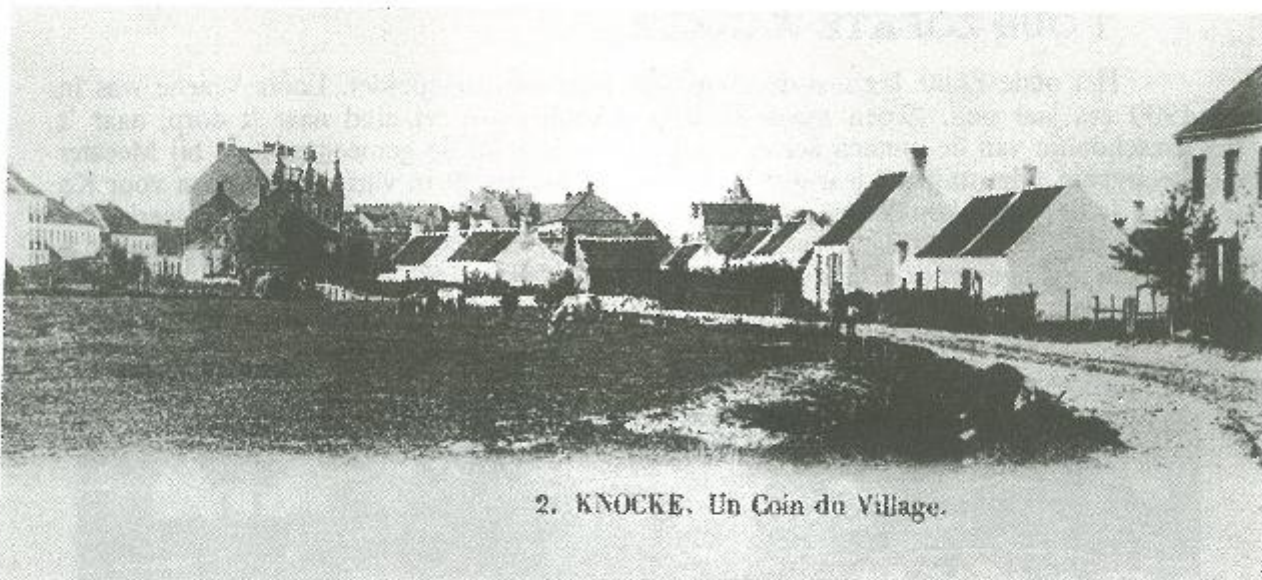
Als de groep Van Bunnan en Co hier hun paradijs schiepen voor zomerverblijf, dan lieten ze wel sporen na en zorgden zo ongewild voor de eerste toeristische publiciteit. Verwee zag zijn vriend Paul Parmentier inwoner en schepen worden, ook de herstichter van de St-Sebastiaansgilde. Hij werd op 23 juli 1900 gehuldigd als hoofdman, de Duinenzonen met muziek op zijn domein met "kasteeltje" (waar nu het sportstadion is), meester Louis Van Steene met een toespraak. Uit het binnenland zorgde de aangespoelde Parmentier voor nieuwe ideeën. Hij vroeg zelfs het afschaffen van het sluitingsuur van de herbergen. Hij deed het gemeentebestuur beseffen dat er heel wat aanpassingen nodig waren, steeds een nieuw uithatingsseizoen in 't zicht. De Lippenslaan was nog een weg met veel stof en hij zorgde voor besproeiing, terwijl Karel De Grootte aangesteld werd voor de reinigingsdienst.

Het Van Bunnanplein werd het centrum bij de zee. Hier werd de kiosk opgesteld voor de concerten op zondag en kwam men rond het orgeltje om de laatste deuntjes te horen. De toeristen hebben de strooien hoed op en de kleinen zijn met de spade gewapend.

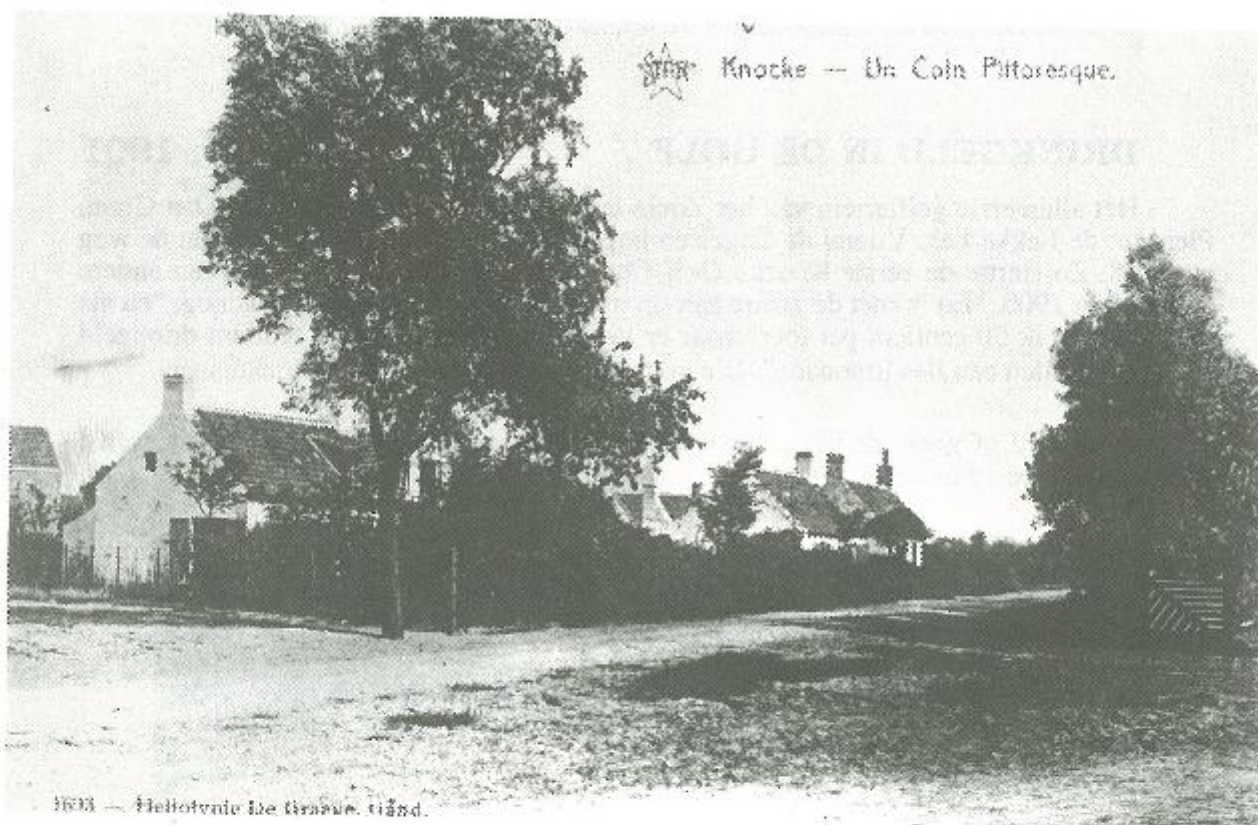
STEEDS MEER VERKAVELAARS

De groep Van Bunnan & Co had in twaalf jaar tijd de ontplooiing van dorp tot badplaats een feit gemaakt, niet meer te stuiten. Ook andere immobiliëngroepen werden wakker. De familie Serweytens, met gronden ten westen van de Lippenslaan en tot Duinbergen, leidde eerst tot de Société de Duinbergen op 1 februari 1901, na een geschil tot Knocke-Duinbergen-Extensions (9 januari 1911), met als doel de urbanisatie van de Plage St-Arnold (later Albertstrand). De oorlog zal de plannen doen uitstellen. In 1908 werd ondertussen, op initiatief van Maurice Lippens, overgegaan tot de oprichting van de Compagnie Immobilière du Zoute, voor het opmaken van een urbanisatie- en verkavelingsplan om de gronden waarde te geven. In 1908-09 werd de stenen zeedijk van 'he Zoute aangelegd.

2. KNOCKE. Un Coin du Village.

De Judestraat, oorspronkelijk Duinenwegel langs de Papenpolderdijk, werd de belangrijkste verbindingsweg naar Magere Schorre en Graaf Jansdijk. Geheten naar voornaamste inwoner Kootje De Jude, barbier en kleermaker.

Knocke -- Un Coin Pittoresque.

1883 -- Photographie De Graue. 11884.

De Judestraat, destijds bij de hoek met de huidige Albertlaan; achter de "grote boom" het landelijke huis "Mon Rêve".

't OUD ZOEKTE WAKKER

Het oude Zoute lag aan de grens van duin en Zoutepolder. Louis Viaene was in 1900 zes jaar oud. "Toen moest ik naar school, een heel eind naar 't dorp, naar 't kakschooltje van de nunnen achter Strobbe'tjes, - later in de gemeenteschool bij Meester Decuyperre. Met mijn 12 jaar was ik volleerd. Dan mocht ik vlas gaan wieden voor Ko Bete. In de winter kon ik mee halm stekken voor de Lippens. Ik kreeg voor het werk 1,25 fr. per dag, of 7,50 fr. voor een hele week. Onder de vakantie trok ik naar de golf om stokken te dragen voor de heren, al bijna van mijn 6 jaar weg.

Het oude oorspronkelijke Zoute was een groepje huizen in de driehoek van de huidige Em. Verhaerenlaan-Amerikapad-Sparredreef bij het Zoutekerkje. De bewoners bebouwden de magere zandgrond der Zoutepolder. Het waren arme dagloners ver van dorp en kerk.

DRINKGELD IN DE GOLF

1901

Het allereerste golfterrein van het Zoute lag vanaf het Engels kerkje over het Groen Plein tot de Lekkerbek. Vooral de Engelsen liepen de 9 putjes af en deden er met de weg terug 18. Zo startte de eerste Knocke Golf Club (later die van 't Zoute over een andere omloop) in 1900. "En ik met de zware zak op mijn schouders", zei ons Louis nog, "en als caddie kreeg ik 50 centiem per toer, maar er kwam wel eens 10 of 20 centiem drinkgeld bij, of misschien een fles limonade". Die golf was iets speciaal voor de Zoektenaars.

Drinkgeld of geen, de 20e eeuw was gestart voor meer greens. Aan de toekomst was meer dan een paar centen te verdienen.

Het eerste golfterrein kwam in de duinen, van de Elisabethlaan tot de Lekkerbek, in de strook tussen het strand en het oude Zoute. Hier konden de Britse gasten hun geliefkoosde sport beoefenen.

De koeien werden naar de rand van de duinen van de Zouteschorre geleid, om er zich te goed te doen aan gras en kruiden.

Langs de Magere Schorre stonden enkele kleine woonhuisjes, zo dit van Pol Dhondt, aanpalend de boeie.

's WINTERS INGESLAPEN 's ZOMERS WAKKER

In 1902 lag Knokke nog in een verloren hoek der Noordzeekust, 's winters wat ingeslapen, 's zomers pas wakker als de vreemdelingen opdaagden. Na de vele maanden om toch wat na te denken, werd men met de toeristentoeloop in de warme maanden al vlug portemonneewijs. De Belle Epoque had haar intrede gedaan.

Met het Frans als toeristentaal, keek niemand op toen het eerste weekblad voor Knokke in 1902 ook "Le Knockenaar" heette. Het werd gedrukt bij Louis Vogels te Brussel, eerder een plezante uitgave,- kostprijs 10 centiem. Over het Dorpspleintje lazen we op 2 augustus.

Op het Dorpsplein werd om de week markt gehouden, met enkele kramen, van Charlewie of van Marietje 't Bloemkooltje of met een handvol kousen. Hier liepen tegenover de kerk, bij de „Cygne”, de bakkerij van Lievens en de gemeenteschool (rechts bij de gaslantaarn), vijf straten samen.

LE KNOCKENAAR EN CHARLEWIE

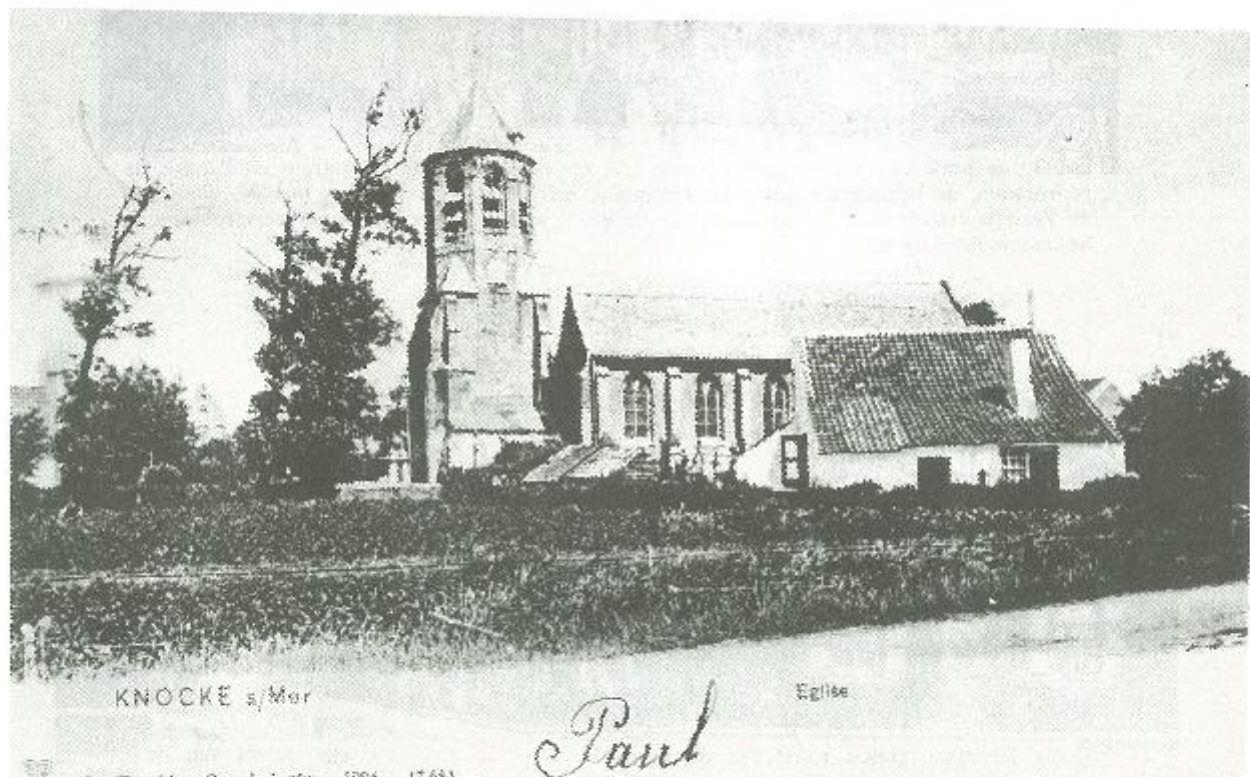
1902

“Op de zozegde aloude markt staan nog enkel twee of drie kramen, zoals deze van Charlewie, Marietje 't bloemkooltje en dan nog een handvol kousen. Maar zodra de mensen, of beter onze brave huisvrouwjes, een ander artikel wensen, moeten zij tot zee gaan, of 't is waar, ze kunnen er ook per voiture naartoe rijden. Waarlijk, is dat nu niet, serieus gesproken, om mede te lachen? Dat men de markt houde op de daarvoor sedert lang geschikte Verweeplaats. Dan tenminste ware er plaats genoeg om alle artikelen bijeen te rangschikken, en het ware dan ook niet verre noch voor deze van aan zee noch voor deze van aan Driewege om hun ter markt te begeven. En zo doende, zoude men ook maken dat er den dinsdag onder andere geen ganse tramkoets vol op een ander ter markt trekken,- en wat bovendien ook zoude maken dat de zuurgewonnen centen in Knocke gewonnen ook in Knocke zouden verteerd worden”.

En de markt zal naar Verwee verhuizen. Alfred zelf, met zijn palet en borstbeeld bij de Avenue, kreeg een grillage rond, “daarnevans een allerliefst klein bloemenhoveken, met de naam Verwee in blauwe bloemekens”. En goed nieuws “namentlijk dat onze route van aan het dorp tot aan de zee, binnen weinige dagen in goede staat zal gebracht worden, langs de rechterkant gekasseid, in 't midden gans herkasseid en aan de linkerkant in asse gelegd. Men kan gemakkelijk verstaan dat de grondeigenaars, die nog wat in twijfel stonden, nu aanstonds aan bouwen zullen gaan met de verzekering dat ze goede zaken zullen doen”.

Gezien vanaf de Weg naar de Duinen, de molen van bakker Licvens uit 1855 en de dorpskerk met de oude toren uit 1642,- goed voor 1 centiem verzending.

Bij de Kerkstraat, de oude dorpskerk met toren 20.26 m hoog.

20 CENTIEM MET DE KOETS

De koetsen zorgden voor de verbinding naar zee. Maar vanaf het dorp kostte de rit 20 centiem. "Te duur", vond men : moest 15 centiem worden. Er kwam een concurrent. De naamloze vennootschap Tramway van Knocke-aan-Zee werd gesticht in 1902. Met de verduidelijking dat het een "paardenspoorweg" op riggles zou zijn. Pas twee jaar later zal de paardetram het stof in de Avenue doen opwaaien aan de linkerkant. Meer stof bij de koetsiers als de prijs per rit 10 centiem wordt. Eigenaar van het nieuwe vervoermiddel was Louis Herreboudt, die ter Dorpsstraat het Hôtel de la Couronne geopend had (het mooie gebouw waar nu de muziekacademie is). De Bruggeling zal in zijn drukkerij ter Eekhoutstraat 10 weldra ook met het Brugsch Handelsblad naar Knokke komen. Maar eerst de paardetram, pas in 1904.

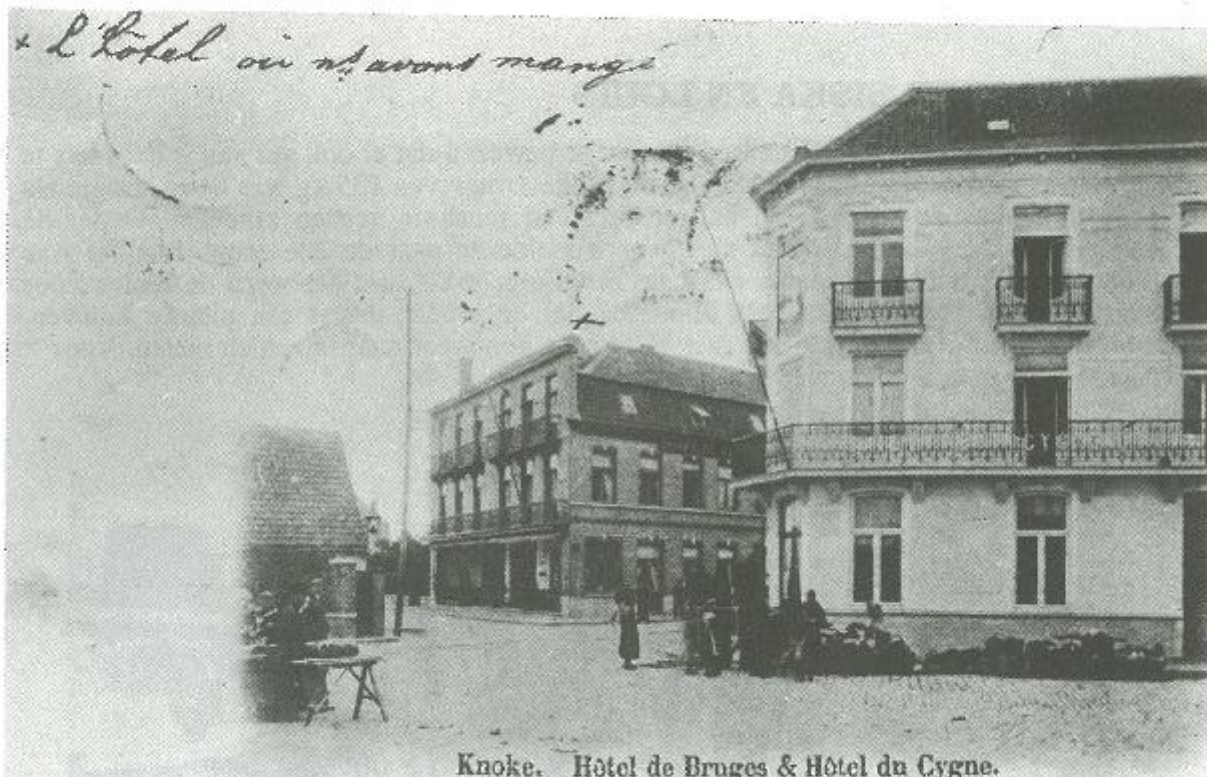

Op de hoek van het dorpsplein kwam alle verkeer samen: de stoomtram uit Brugge, de paardetram, de koetsen die zowel de verbinding met de trein te Heist of met de hotels aan de Zeedijk verzekerden. In het begin van de eeuw scheen er reeds een verkeersprobleem te bestaan in deze buurt.

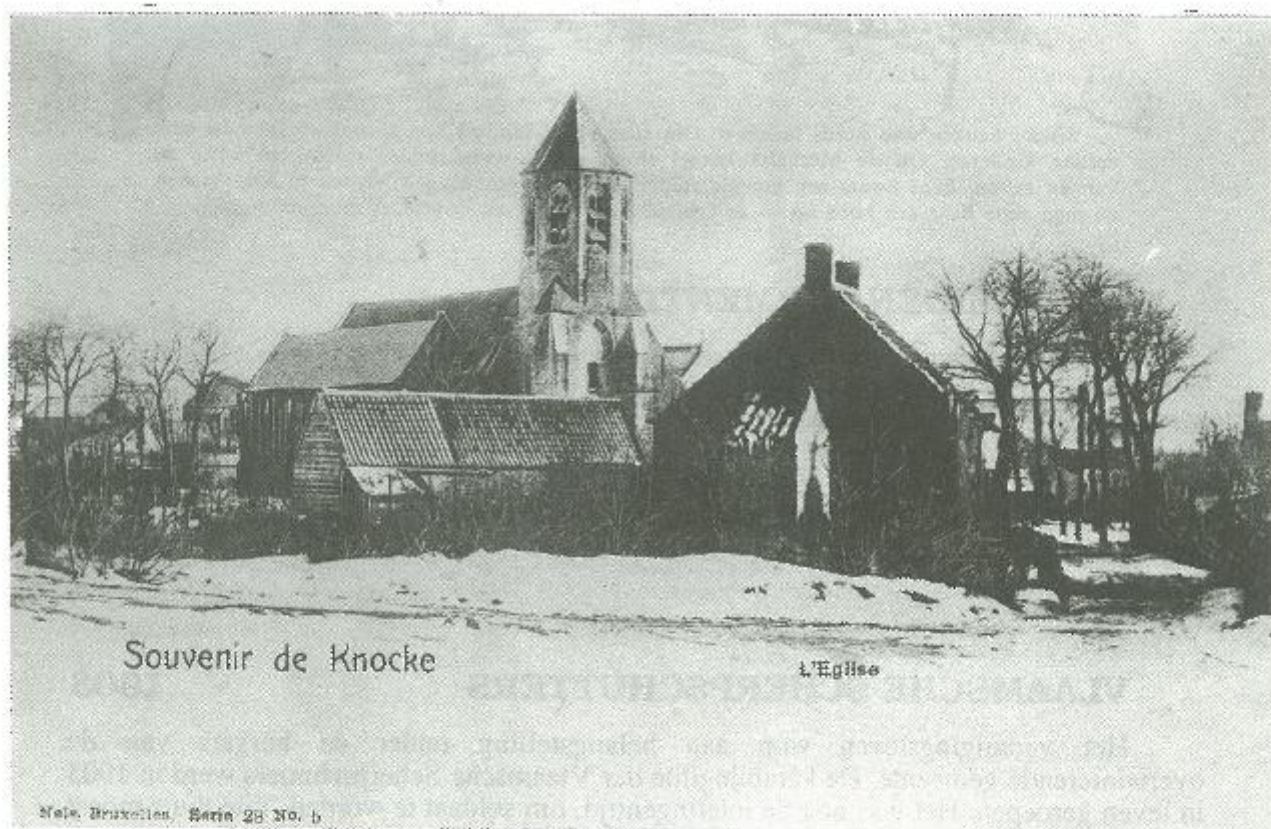
De Heistraat gezien vanaf het dorpspleintje, waar in 1855 op een terrein van de kerkfabriek het eerste degelijke gebouw voor het gemeentelijk onderwijs gebouwd werd, voor jongens en meisjes samen. Toen in 1865 de gemeenteraad besloot „de geslachten te scheiden”, kregen de jongens een afzonderlijk schoolgebouw.

L'Hotel ou n'avant mangé

Knokke. Hôtel de Bruges & Hôtel du Cygne.

Kruispunt Smedenstraat - Dorpstraat - Lippenslaan. Vooraan de Cygne van oudste herberg tot hotel, achteraan de Bruges van De Clerck, bij marktpleintje.

Souvenir de Knocke

L'Eglise

Wete, Bruxelles, Serie 28 No. 5

Bij de Kerkstraat, het kapelletje van O.L.V. ter Zee gezien vanaf de duinen.

MOEDER SISKA EN LOUIS

In de Oosthoek had Francisca Fincent al bewezen dat er ook ver van 't dorp iets te verdienen was. Met wafels bakken. En de flinke vrouw van 135 kg was beter gekend als Moeder Siska. Ze trouwde en hertrouwde, had tenslotte zestien kinderen. Onder de echtgenoten was Louis Vos en met hem wisselde ze naar de 20e eeuw. Manlief was molenaar. De wieken draaiden naast de instelling, maar in 1901 werd de molen door storm geveld. Geen ramp, want Francisca liet er zonder uitstel een nieuwe bouwen, dichterbij Zevekote. Het was in 1902. Louis kon weer naar boven en malen. Voor 't beste brood en voor meer wafels in vijfhartenvorm.

Siska's keuken was steeds kraaknet. Om alles op te blinken kon ze ook rekenen op haar zestien kinderen. Op de Mecheise kachel stond steeds water onder stoom om koffie te kunnen zetten. Eens kwam een groepje studenten Siska voor de gek houden in haar keuken en men zette haar een hoed op — ze opende haar kachel en duwde er de hoed in.

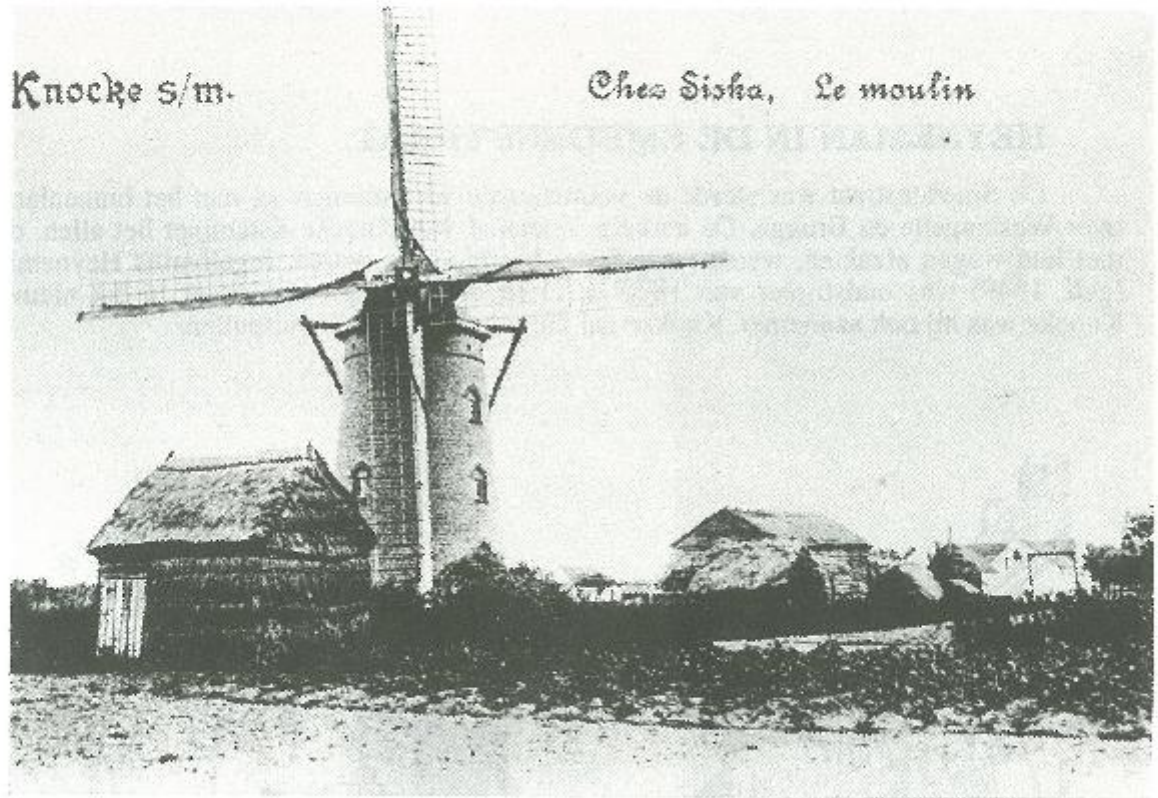
OVERLIJDEN PARMENTIER

Op 22 augustus van het tweede jaar overleed Paul Parmentier. De alzijdige personaliteit, die schilderde en ook een van de eerste fotografen was na 1880, leverde uitstekend werk als schepen van Knocke. Hij was tevens erevoorzitter van St-Sebastiaan en zorgde voor de wederopleving van de gilde. Ook besloot de familie Parmentier zijn werk voort te zetten (en tot 1996 is er een Parmentier erehoofdman van de schutters gebleven). De betreurde schepen werd in het gemeentebestuur opgevolgd door Eduard Verheye.

VLAAMSCHE SCHERPSCHUTTERS

1903

Het verenigingsleven won aan belangstelling onder de burgers van de overwinterende gemeente. De karabijngilde der Vlaamse Scherpschutters werd in 1903 in leven groepen. Het was nog de lotelingentijd, om soldaat te worden. Wie thuis moest blijven zou zo te zien niet moeten onderdoen met het vuurwapen.

Moeder Siska was in laatste instantie gehuwd met mulder Louis Devos.
Ze schonk hem in 1902 een nieuwe molen bij Zevecote.

De wafelkeuken van Moeder Siska, bij de kachel zoon Raymond.

HEYNEMAN IN DE SMEDENSTRAAT

De Smedenstraat was steeds de voornaamste verbindingsweg met het binnenland, over Westkapelle en Brugge. De herberg Voorstad van Knocke Estaminet liet allen, die met hun wagen afzakten, weten waar-ze ter bestemming waren. Ingelbertus Heyneman (geb. 1849) was oudstrijder van 1870 en hield de herberg open. Maar in dat nieuwe Knocke was hij ook aannemer. Knokke zal vlug de Smedensraat uitpuilen.

De Smedestraat, getrokken over de oude Knokkedijk der twaalfde eeuw, bleef tot het einde der negentiende eeuw de voornaamste verkeersader van het dorp, tevens de verbindingsweg met het achterland naar Westkapelle en Brugge toe. Men trof er de herberg aan met het veelbetekenende opschrift „In de Voorstad van Knokke”, waar al vroeg een wasserij ingericht werd.

LE CARILLON MET CASINO

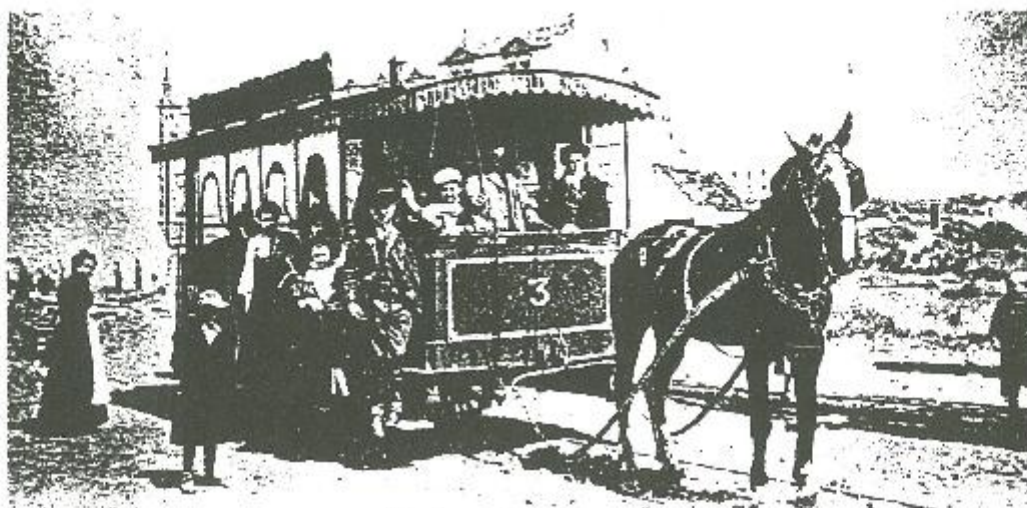
“Over enkele jaren kan Knocke een vooraanstaande plaats innemen onder de badplaatsen van de Belgische kust”, schreef “Le Carillon” van 4 augustus 1903. “Enkele buitenlanders vol initiatief hebben momenteel een plan ontworpen om in volle duinen een casino op te trekken, met zicht op zee en op achterland”.

Een casino is nog niet voor morgen. Maar de ontwikkeling van Knocke zal in de eerstkomende jaren verrassend zijn. “In het dorp en langs de weg naar zee verrijzen hotels en villa’s in beminnelijke stijl midden lachende bloementuintjes. De high life is van de partij, met paarden, koetsen en automobielen, die luxe uitstralen. De nabijheid van Holland, zo de polderbuurt, zijn uitnodigingen tot gevarieerde excursies”, aldus nog Le Carillon.

10 CENTIEM MET PAARDENTRAM

1904

Zo toeren we ook naar 1904 toe. Op 2 april van dit jaar rijdt de paardetram voor het eerste op de rails langs de Avenue. Met 10 centiem voor een rit, kloegen de koetsiers de concurrentie aan. Malou werd voorzitter van "Knocke Voorwaarts", het initiatiefcomité met alle vooruitstrevenden uit die dagen. Hun doeleinden: het verblijf der vreemde bezoekers bevorderen, de plaatselijke handel in de hand werken, feesten inrichten, toelagen toekennen, publiciteit voeren. Een ruimdienst werd ingericht door Firmin Zwaenepoel. Er kwam reiniging en besproeiing met Alfons De Grootte en Jacobus Snauwaet.

De paardetram van Louis Herreboudt was zowat het symbool van de badplaats bij de aanvang der twintigste eeuw. Het gevaarte dat op sporen reed midden op de Lippenslaan verzekerde de verbinding tussen dorp en zee. Voer de koetsiers was deze concurrent minder welkom, want met de tram kostte de rit maar half zo duur: 10 centiem.

Een nieuw weekblad verscheen tijdens het zomerseizoen van 4 juni tot 30 september. Het was de enkel franstalige "La Mouette", "organe de la ville de Knocke". Er kwam publiciteit in voor de meeste hotels en handelszaken, de namen der uitbaters, een lange waslijst van uitsluitend Knockenaars. Ook was er vermelding van de voornamste verblijfgasten. Enzovoort... Zo dat een uur op de ezel 1 fr. kost, met paard 2 fr. Voor het baden in zee 70 centiem, enkel 35 voor kinderen en dienstboden. Een geschiedenis van Knocke met vervolgen werd voor het eerste geschreven door Paul Fraeys (voorloper van Opdedrincq of Van Steene en Co.).

BAKKERTJE VAN DE VELDE

In 't dorp was de loskaai voor de stoomtram een druk centrum, naar de Cygne toe, bij wat dan het Gemeenteplein zal worden. Hier opende Louis van de Velde een bakkerij vol toekomst, na zijn huwelijk met Octavie Waeghe in het gemeentehuis dat in de buurt in de Communal was. Fluppe Proot bouwde hun huis, een tweewoonst met Louis D'hont. Lievens was niet langer alleen om het brood van bloem van zijn molen te bakken.

“Lievens haalde ’t brood nog uit de houtoven. Vader Louis begon met cokes onder en om de oven. ’t Waren allemaal gelijke ronde broden die gebakken werden. Van luxebroden nog geen sprake. ’t Tarwebrood was bijna wit. Maar er kwam veel krentenbrood over de toog, zo koeken en patisserie”. Dit vertelde ons zoon Pierre (ook bakker en schepen). “Met zijn eerste 400 fr. kocht vader een paard en een kar. Om dan heel Knocke te doen met brood, tot de Vrede en ’t Hazegras, tot Westkapelle. Ook bij alle boeren. Een paar honderd kilo’s elke dag. De boeren aten op zondag niet van hun eigen brood,- ze verkozen een wit van bakkertje van de Velde. Er was ook veel ruilcommerce, vooral eieren tegen brood”.

“AU LITTORAL BELGE. KNOCKE. Arrêt du Tram Vicinal.

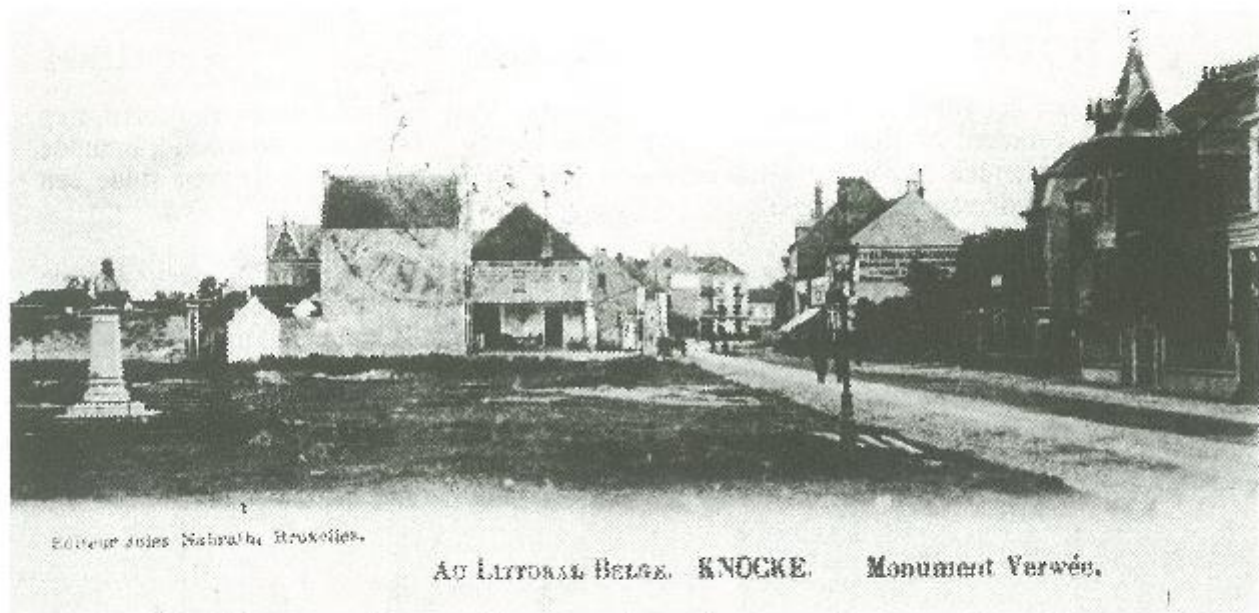
grote memoke
 Ik schryf u nu hier uit de grand Hotel te Knocke
 Wy zijn naar hier met den stoomtram gekomen *Benin Louis*
Carlo

De Heiststraat werd aangelegd toen het verkeer naar het dichtbijgelegen treinstation van Heist steeds drukker werd. Voorheen was er enkel een zandweg en zwaargeladen karren moesten een omweg maken over Westkapelle om langs de Smedestraat terug te komen. Bij eb trok men wel langs het strand met paard en kar.

VAN DE GARRE TOT DE PLAGE

In zowat alle hotels was de bakker leverancier. Zo bij Louis Baeyens, die van de Garre van Konec weg, naast de vuurtoren op de dijk het Hôtel de la Plage gebouwd had. Pietje Schapers leverde bier. Hij had eerst gewerkt in het Grand Hôtel en de Jacobs en huwde kamermeid Wantje Vermeille, dochter van Louis (uit ’t huisje naast de molen van Lievens). Ze trokken hun zaak op bij het plein op de hoek van Lippenlaan en Kongostraat. Een bloeiende zaak, weldra, “met drie-zware paarden en een stekker”. En zo waren er meer Knockenaars volop in de nieuwe handel: iedereen wist van wanten.

De Weg naar Zee gezien naar het dorp toe, later verbreed tot Lippenslaan. Waar in de duinhoek met de gaaipers (zie zicht onder) het borstbeeld van Alfred Verwee kwam en het plein later zijn naam krijgt.

Ontcijfer maar : Knocke 28 juni 1902. "Och wat is het hier warm, het is niet uit te houden. Het is nu eerste klas om te baden. Het water wordt vuil als nog meer baders komen. Hier wordt niets anders meer gedragen dan witte schoenen..."

HOTEL DU PHARE UITGEBRAND

1904

Voor het Hôtel du Phare, langs de dijk tussen Van Bunneplein en vuurtoren, liep het wel verkeer af. Eind augustus 1904, op de laatste dinsdag van de maand, brandde het hotel af, toen er een tachtigtal personen gelogeed waren. Het gebeuren vulde een halve bladzijde van "La Mouette".

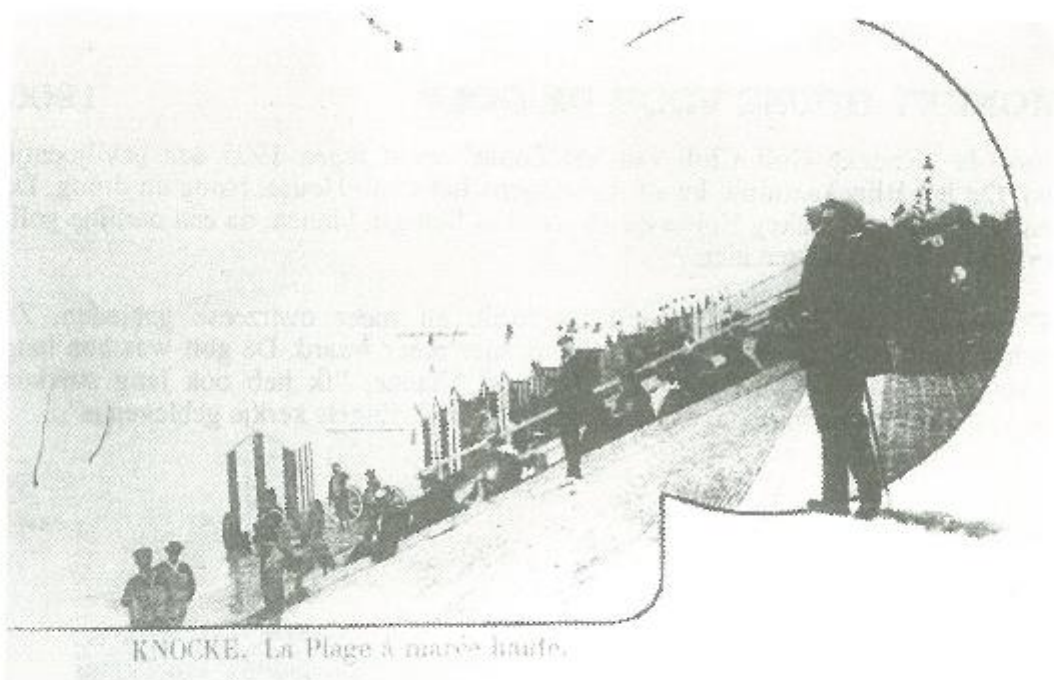
In de pasteibakkerij vatte een bidon petroleum vuur. In een ommezien was de trappang met rook gevuld. Het was 9u30 's morgens, een patissier sloeg alarm en de klanten haastten zich om aan de ramp te ontsnappen. Maar vlammen en rook maakten de doorgang moeilijk. Getuigen zetten zich vanaf de dijk in om te helpen. Jan Rombout, ontvanger van de badendienst, snelde de brandende trap op en redde, op gevaar van zijn leven, twee dames. Louis Van Rie, garçon van het Hotel Kursaal, bracht twee kinderen buiten. Abel Dugardyn kwam tot op het dak en hielp wie kon of durfde inspringen. Het was 10u30 toen pompiers uit Heist, gevolgd door deze van Westkapelle en Dudzele

Aan de Zeedijk vierde het seizoenleven hoogtij. 's Avonds brandden de gaslantaarns en enkele hotels speelde ook een strijke. In de groep huizen ziet men de brede gevel van het "Hôtel du Phare" dat in 1904 volledig uitbrandde.

insprongen. Om 12u30 had de brandweer van Brugge de 22 km in 2 u. tijd overbrugd en stond de stoompomp opgesteld. Van het hotel bleven nog enkel de muren overeind. Vijf aanpalende villa's werden beschadigd. Voor 250.000 fr. schade werd genoteerd. De verblijfs gasten hadden alles verloren. "Hopen dat Knocke weldra een brandweerdienst organiseert !" En het zomerseizoen 1904 was voorbij.

KNOCKE. La Plage à marée haute.

De ontzanding speelde de badkarhouders reeds parten. Bij springvloed werd het strand volledig overspoeld.

La plage, le phare et l'Hôtel du Phare

Knocke

*Tous nos remerciements pour vos bonnes
flicitations.*
Ca SB-8-1906

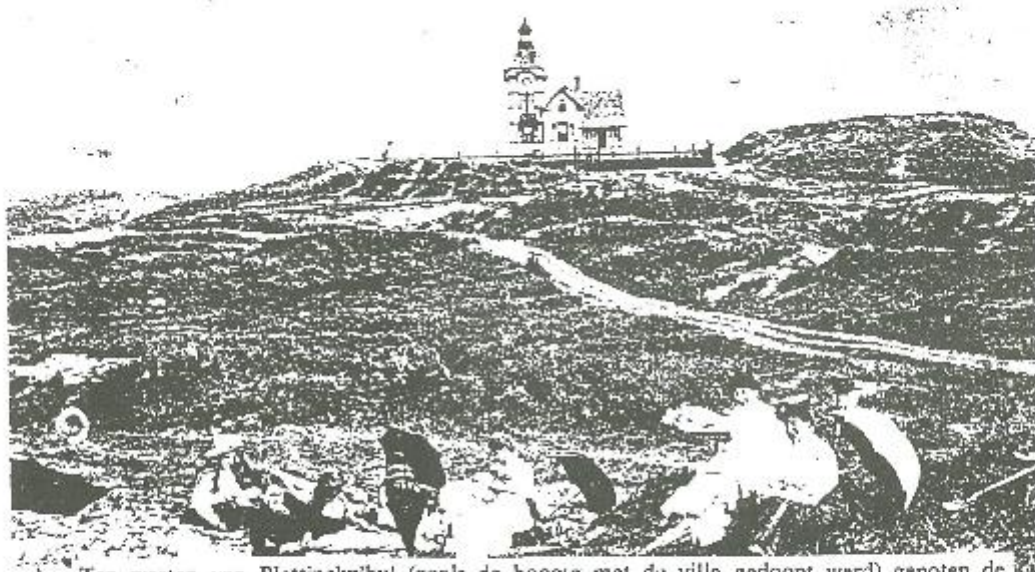
De vuurtoren uit 1872 kwam van de duinhoogte op de dijk, maar werd tenslotte in 1952 gesloopt. Op het strand van 1906 liep ook nog de ezel mcc.

MONKEY HOUSE VOOR DE GOLF

1905

Voor de "Knocke Golf Club van het Zoute" werd tegen 1905 een paviljoentje gebouwd. Op het Blinckaertduin kwam vervolgens het Club House. Hoog en droog. De Engelsen doopten het Monkey House en ze goten er hun gin binnen, na een partijtje golf. Ze waren zowat de kolonisten hier.

"Er waren veel Engelsen, vooral uit Indië en meer overzeese gebieden. Ze profiteerden van hun pensioen, de pond sterling hier meer waard. De golf was hun lang leven", vertelde ons destijds nog Louis (Schees) Viaene. "Ik heb ook lang stokken gedragen voor een zekere Wilson, die later als koster in 't Engels kerkje gebleven is".

Ten westen van Plettinckx'hul (zoals de hoogte met de villa gedoopt werd) genoten de kolonist en zomergasten van het landschap tussen de tennisbanen en de dijk, tussen dorp en Zoute.

In 1905 werd een aanvraag ingediend om een kapel voor de anglicaanse eredienst te bouwen (om reeds het volgende jaar te openen). Voor de captains en de colonie was niets te veel. De Engelsen konden ook reeds op enkele courts voor lawn tennis de mondaine sport beoefenen. Wat er de Knockenaars over dachten? Vreemde kerels die met een stok tegen een klein balletje sloegen in de golf. Maar in het Zoute had men vlug begrepen dat er winst zat in dat Engels pensioen. Het Zoekte zal plaats moeten ruimen voor het Zoute.

FOOTBALL CLUB IN DE DUINEN

Een Knocke Football Club vond een plein midden de duinen. De Noordschutters kwamen in de Flèche d'Or bij Gusten Baervoets als eerste vereniging op de liggende wip. Sedert de brand in de Phare was vlug werk gemaakt om pompiers in de buurt te hebben. Er waren dertig vrijwilligers voor de Brandspuitdienst van kapitein Eugène D'Hooghe. En gemoderniseerd werd er ook: Petrus Rongé met een gasmotor, Emiel Kempe een naphthemotor, en Renon Verheye met een petroleummotor,- zoals die nieuwe toestellen toen geheten werden.

Knoche Villa Scolaire

Met de Engelsen in de buurt werd bij de Dumortierlaan het Salisbury College gebouwd, waar na de 1e oorlog Notre-Dame de l'Yser kwam, nu IJzerpark.

De Golf Club kwam tussen Brabantse Panne en duinen; op de Blinckaert (16,5 m) het clubhouse, het Monkey House zoals de Engelsen het heetten.

PLACE PUBLIQUE VAN BUNNEN

1905

Jules Wassenhove was de voornaamste bouwmeester, werk tot over de oren. Er steeg wel protest op rond de ondernemingen van Van Bunnan, die de gebouwen op de Place Publique (zoals toen het Van Bunnanplein heette) wat al te veel vooruit liet bouwen. Zijn Grand Hôtel kreeg steeds meer uitbreiding. Vanuit de Lippenslaan moest men een hoekje om naar zee. In de gemeenteraad drong Eugène D'Hooghe aan om putten te boren voor drinkwater.

Op 12 september 1905 gaven schepen Fons Van Hecke en raadslid Beyne hun ontslag in het gemeentebestuur. Eduard Verheye werd schepen en Louis De Klerck van het Hôtel de Bruges raadslid. Nieuwe verkiezingen zouden er over een jaar komen. Dat er een echt gemeentehuis diende opgetrokken, was een wens waarop reeds bij herhaling aangedrongen werd. Weten dat de raad, na de Cygne verder in de Communal zetelde. En wanneer komt de "ijzeren weg" naar Heist voor het binnenland ?

De koeien graasden nog dicht bij de laan en vanuit de eerste villa's kon men ook de koeienput zien (ter hoogte van de huidige Pierslaan en rijkschool). Het was ook hier dat de aanpalende weide 's zondags als voetbalveld ingericht werd.

TREINSTATION GEWENST

1907

"Hier en te Heist is men nog altijd in afwachting van de nieuwe static. Heist, zoals men weet, bezit een statie uit Adam's tijd. Deze zal afgebroken worden, dat lijdt geen deminste twijfel. Wie zou durven loochenen dat Knocke eens met een static begiftigd ware, in rechtstreekse verbinding was met de grote internationale lijnen, niet meer profijt zou trekken dan nu. Er valt niet te twijfelen dat wij met meer gemak en op korten tijd, de vreemdelingen zouden kunnen tot hier krijgen". Zo schreef "Brugsch Handelsblad" op 15 januari 1907.

Het Verweeplein was nog een open ruimte bij het duingebied aan de oostzijde.